

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 11CoP/151/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1722200307
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 06. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Blanka Podmajerská
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2022:1722200307.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Blanky Podmajerskej a členiek senátu Mgr. Patrície Železníkovej a Mgr. Aleny Čakváriovej, vo veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa: X. T., nar. XX.XX.XXXX, zastúpeného kolíznym opatrovníkom: Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Pezinok, Odbor sociálnych vecí a rodiny, Moyzesova 2, Pezinok, dieťa rodičov: otec H.. T. T., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom R. XX, T. a matka Z.. X. T., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom Q. Y. XXX, o návrhu otca na nariadenie neodkladného opatrenia, na odvolanie otca proti uzneseniu Okresného súdu Pezinok zo dňa 09.03.2022, č.k. 5P/27/2022-53, jednomyseľne, takto

rozhodol:

Uznesenie súdu prvej inštancie sa p o t v r d z u j e.

Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. V napadnutom uznesení súd prvej inštancie zamietol návrh otca na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým sa domáhal uložiť matke maloletého povinnosť, aby sa zdržala všetkých úkonov a činností spojených so zariadením v poradí tretieho a následného očkovania maloletého v súvislosti s koronavírusom označovaným ako SARS-CoV 2, resp. ochorením označovaným ako COVID-19 a s použitím § 52 zákona č. 161/2015 Z.z. Civilný mimosporový poriadok (ďalej „C.m.p.“) deklaroval, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

2. Rozhodnutie právne odôvodnil § 1, § 2 ods. 1, § 361 C.m.p., § 324 ods. 1, § 325 ods. 1, 2, § 326 ods. 1, § 328 ods. 1, 2, § 329 ods. 1, 2, 3, § 332 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej „C.s.p.“), čl. 3 Dohovoru o právach dieťaťa, čl. 5 zákona č. 36/2005 Z.z. zákona o rodine (ďalej „Zákon o rodine“) zdôrazňujúc, že neodkladné opatrenie je zabezpečovacím inštitútom v civilnom mimosporovom procese, ktorého zabezpečovacia funkcia sa prejavuje najmä v schopnosti zabrániť dočasnou alebo provizórnou úpravou nepriaznivým následkom, ktoré by mohli pred začatím konania alebo už v začatom konaní nastať. Pri nariaďovaní neodkladného opatrenia prevláda požiadavka rýchlosti nad požiadavkou úplnosti skutkových zistení, a to z dôvodu, že nariadenie neodkladného opatrenia má predbežný charakter, v dôsledku čoho sa nezisťujú všetky skutočnosti, ktoré má mať súd zistené pred vydaním konečného rozhodnutia vo veci samej a skutočnosti, z ktorých súd vyvodzuje dôvodnosť návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia nemusia byť preukázané dôkazmi. Základnou podmienkou na nariadenie neodkladného opatrenia je, aby účastník osvedčil uplatňovaný nárok a preukázal potrebu neodkladnej úpravy pomerov, ktorá nemusí vyplývať len z naliehavosti situácie, ale v prípade konania starostlivosti súdu o maloletých aj z existencie záujmu maloletého dieťaťa.

3. Súd prvej inštancie po oboznámení sa s obsahom spisu a vyhodnotení zistených okolností dospel k záveru o nedôvodnosti posudzovaného návrhu otca na nariadenie neodkladného opatrenia. Z obsahu spisu a spisov vedených na Okresnom súde Pezinok s totožnými účastníkmi konania mal za preukázané, že medzi rodičmi maloletého pretrváva výrazný komunikačný problém a napätie a vzťahy medzi rodičmi sú výrazne narušené, čo je zrejmé tak z ich podaní adresovaných súdu v jednotlivých konaniach, ktoré na súde iniciovali, ako aj ich vystupovaním na súdnych pojednávaníach. Z návrhu otca na nariadenie neodkladného opatrenia mal za preukázané, že matka maloletého rozhodla o očkovaní maloletého bez súhlasu otca, maloletý bol 1. dávkou očkovacej látky očkovaný dňa 17.01.2022 a 2. dávkou dňa 07.02.2022. Matke prízvukoval, že o podstatných veciach súvisiacich s výkonom rodičovských práv a povinností by mali rozhodovať obaja rodičia spoločne, nakoľko hoci ich partnerský vzťah sa skončil, rodičmi ostali aj naďalej a v najlepšom záujme maloletého je, aby sa ohľadom starostlivosti o neho vedeli dohodnúť. Napriek tomu však súd prvej inštancie mal za to, že uložiť matke neodkladným opatrením povinnosť zdržať sa všetkých úkonov spojených so zariadením v poradí tretieho a následného očkovania maloletého v súvislosti s ochorením označovaným ako COVID-19 nie je dôvodné, nakoľko nie je možné preniesť rozhodovaciu prax a zodpovednosť za prípadné ďalšie očkovanie/neočkovanie maloletého na súd, toto by malo byť na dohode rodičov, a navyše, v rámci rozhodovania o neodkladnom opatrení sa ani nevykonáva plnohodnotné dokazovanie tak ako je tomu v konaní vo veci samej s poukazom na ustanovenie §35 Zákona o rodine, v ktorom by súd v rámci dokazovania zisťoval, či uvedený zákrok je v súlade so zdravotným stavom maloletého dieťaťa a potom by mohol prípadne nahradiť súhlas druhého rodiča s očkovaním maloletého. Takéto nariadenie neodkladného opatrenia sa súdu prvej inštancie javilo byť okrem toho nevykonateľným, pretože jednotliví lekári, resp. zdravotní pracovníci, ktorí očkujú maloleté deti, si ani pred očkovaním nepýtajú súhlas, resp. nesúhlas druhého rodiča, čo znamená, že ak rodič príde s dieťaťom na očkovanie, predpokladá sa, že sa na tom rodičia dohodli. Súd prvej inštancie mal navyše za preukázané, že maloletý už bol očkovaný dvomi dávkami očkovacej látky a v súčasnosti v jeho veku nie je ani možné podanie tretej a následnej dávky očkovania, nie je tu teda ani dôvod na rozhodovanie o nariadení neodkladného opatrenia. V tejto súvislosti zdôraznil, že nevyhnutným predpokladom na nariadenie neodkladného opatrenia je potreba bezodkladnosti upravenia pomerov maloletého dieťaťa, nakoľko bez tohto zásahu by mohlo dôjsť k nezvratnému poškodeniu oprávnených záujmov maloletého, čo by mohlo mať negatívny dopad na jeho zdravý vývoj. Na základe uvedeného dospel k záveru, že nie je potrebné otcov navrhovaným neodkladným opatrením bezodkladne upraviť pomery rodičov a maloletého, nakoľko v predmetnej veci v súčasnosti neexistujú okolnosti, ktoré by odôvodňovali potrebu neodkladnej úpravy pomerov a potreba zásahu do faktického stavu nie je daná. V odôvodnení rozhodnutia napokon zdôraznil, že v konaní o nariadení neodkladného opatrenia sa nevykonáva plnohodnotné dokazovanie ako v prípade meritórneho konania a rozhodnúť o nezhode rodičov týkajúcej sa zdravotnej starostlivosti o maloletého možno až v konaní meritórnom. Otca poučil, že má možnosť podať návrh na súd vo veci samej, kde súd vykoná dokazovanie a vo veci rozhodne, nakoľko skutočnosti, ktoré v návrhu uviedol, by mali byť predmetom riadneho dokazovania v konaní vo veci samej a nie riešiť situáciu dočasne formou neodkladného opatrenia.

4. Proti uzneseniu podal v zákonnej lehote odvolanie otec maloletého navrhujúc, aby odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zmenil a návrhu vyhovel, alebo napadnuté rozhodnutie zrušil a vrátil vec na ďalšie konanie a rozhodnutie. Konštatoval, že v konaní bolo osvedčené, že matka vo veci očkovania dieťaťa v súvislosti s koronavírusom konala bez vedomia a súhlasu otca, matka vedela, že otec s očkovaním nesúhlasí a konala v dvoch prípadoch samostatne, pričom zdravotníckemu zariadeniu navodila situáciu zhodnosti súhlasu oboch rodičov. Prezumpcia súhlasu obidvoch rodičov pri očkovaní je akceptovateľná jedine u rodičov, ktorí spoločne rozhodujú o záležitostiach dieťaťa, v rodinách rozvedených rodičov takáto úvaha nie je na mieste, pretože maloletý je v jeden moment v moci jedného rodiča, ktorý s ním nakladá bez vedomia druhého rodiča. Práve tieto situácie sú riešené v ust. § 35 Zákona o rodine, ktorý navyše uvádza demonštratívny výpočet prípadov podstatných vecí, o ktorom buď musí dôjsť ku zhode medzi rodičmi alebo pri nezhode o tom rozhoduje súd. Z verejných zdrojov je dohľadateľné, že od 14.02.2022 sa očkuje už treťou dávkou vo vekovej kategórii 12-18 rokov, pričom v súčasnosti prebieha testovanie tretej dávky a schvaľovanie vakcíny už pre kategóriu detí od 6 mesiacov do 5 rokov. Potom je otázkou krátkeho obdobia, kedy bude tretia dávka prístupná aj pre vekovú kategóriu 5 - 11 rokov. Otec konštatoval, že v danej veci sú splnené zákonné predpoklady na nariadenie neodkladného opatrenia, ktoré sú osvedčené postupmi matky, ktorá vedome odníma právo rozhodovať o podstatných veciach otcovi, takto koná samostatne a úskočne, hoci navodzuje stav zákonného postupu. Očkovanie matka zapierala aj dieťaťu, ktorému klamlivo predostierala informáciu o inom

očkovaní, len aby to nevyzradil otcovi. Matka zároveň nevysvetlila existenciu vonkajších objektívnych naliehavých príčin alebo výnimočných potrieb, pričom očkovanie maloletých vo vekovej kategórii 5-11 sa dlhodobo neodporúčalo vzhľadom na prirodzenú imunitu detí, a iba pri chronicky chorých deťoch (čo nie je prípad maloletého). Naliehavosť potreby je odôvodňovaná aj objektívnymi okolnosťami spočívajúcimi v rozhodovacom procese, keďže dosiahnutie rozhodnutia podľa § 35 Zákona o rodine je záležitosťou niekoľkých mesiacov, rozhodovania o maloletých tým trpia zdĺhavosťou konaní, počas ktorého obdobia nie je možné zabezpečiť nielenže účinnú, ale ani včasnú ochranu záujmov maloletých. Na očkovanie neexistuje doteraz žiadny atribút nevyhnutnosti alebo naliehavosti, ktorý by bol vyvolávaný zdravotným stavom dieťaťa. Výlučným oprávneným záujmom maloletého je však jeho očakávanie, aby rodičia o tom viedli názorovú debatu, z čoho by vzišiel záver o vhodnosti alebo nevhodnosti očkovania pre dieťa. Otec napokon poukázal na nesprávny záver, že návrh vo veci samej zaťažuje otca. Keďže otec dlhodobo deklaruje nesúhlas s očkovaním maloletého, odôvodnenie požiadavky očkovania je na strane matky, ktorá sa toho aktívne domáha.

5. Súd prvej inštancie návrh otca na nariadenie neodkladného opatrenia doručoval matke a kolíznemu opatrovníkovi spoločne s napadnutým uznesením súdu prvej inštancie. K riadne doručenému odvolaniu otca sa matka a kolízny opatrovník písomne nevyjadrili.

6. Odvolací súd preskúmal vec napadnutú odvolaním otca, v ktorej nie je viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania podľa § 65 a § 66 C.s.p., bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 378 ods. 1 C.s.p. a dospel k záveru o jeho nedôvodnosti.

7. V posudzovanom prípade sa odvolací súd zhoduje so závermi súdu prezentovanými v rozhodnutí, na ktoré v celosti poukazuje a konštatuje ich správnosť a len k ich doplneniu uvádza nasledovné (§ 2 ods.1 C.m.p., § 387 ods. 2 C.s.p.).

8. Zdôrazňuje, že cieľom neodkladných opatrení je provizórna (dočasná) úprava pomerov účastníkov konania s cieľom umožniť ničím nerušené rozhodovanie vo veci samej. Dočasné rozhodnutie nie je rozhodnutím vo veci samej a môže slúžiť aj ako záruka efektívnosti budúceho núteného výkonu súdneho rozhodnutia. Účelom tohto inštitútu je rýchla a dočasná úprava právnych pomerov účastníkov. To však neznamená, že ho súd môže vydať len na základe tvrdení navrhovateľa, bez osvedčenia aspoň základných skutočností, ktoré by umožnili prijať záver o pravdepodobnosti nároku, ktorému sa má poskytnúť predbežná ochrana. Pred nariadením neodkladného opatrenia nemusí byť nárok dokázaný, musí byť aspoň osvedčený. Osvedčenie (na rozdiel od dokázania) znamená, že súd pomocou ponúknutých dôkazných prostriedkov zisťuje najvýznamnejšie skutočnosti (teda nie všetky rozhodujúce skutočnosti). Pri ich zisťovaní nemusí dbať na všetky formality, ako je to pri dokazovaní; postačuje, že osvedčená skutočnosť sa mu vzhľadom na všetky okolnosti javí ako nanajvýš pravdepodobná. Pri nariadení neodkladného opatrenia teda súd poskytne oprávnenému účastníkovi dočasnú ochranu, prípadne zabraňuje ďalšiemu zhoršovaniu jeho postavenia aj za cenu, že skutočný stav veci nie je ešte náležite zistený, a teda, že subjektívne právo ani jemu zodpovedajúca povinnosť nie sú celkom nepochybné. Dočasnou úpravou urobenou vo forme neodkladného opatrenia sa preto neprejudikujú práva a povinnosti účastníkov ani posúdenie právneho vzťahu medzi nimi. Znamená to, že obsahom dočasnej úpravy v neskoršom konaní nie je súd viazaný a môže rozhodnúť inak.

9. Pokiaľ ide o účel neodkladných opatrení vo veciach maloletých detí, týmto je poskytnutie preventívnej ochrany ich právam a záujmom ešte pred ich porušením či ohrozením. Všeobecné zásady charakterizujúce inštitút neodkladného opatrenia sa vzťahujú aj na konanie vo veciach maloletých, v ktorom sú súdy povinné prioritne chrániť záujmy maloletých detí a prioritne poskytnúť zvýšenú ochranu ich právam. V konaní starostlivosti súdu o maloleté deti pri nariadení neodkladného opatrenia je súd v záujme maloletého dieťaťa povinný starostlivo uvážiť, či sú pre také opatrenie splnené všetky zákonné podmienky. Pre súd je prioritou záujem maloletého dieťaťa a vytvorenie stavu spravodlivej rovnováhy medzi záujmom dieťaťa a jeho rodičmi, pričom zvláštny význam sa kladie na záujem dieťaťa, ktorý má mať prednosť pred záujmom rodiča a neumožňuje rodičovi vynútiť si také opatrenia, ktoré by ohrozovali zdravie a rozvoj dieťaťa. Neodkladné opatrenie však zásadne nemôže prejudikovať práva a záujmy

účastníkov a súd môže pristúpiť k nariadeniu neodkladného opatrenia v závislosti od konkrétnych okolností, pričom musí starostlivo uvážiť, či sú pre také opatrenie splnené všetky zákonné podmienky. Neodkladné opatrenie môže byť teda nariadené vtedy, ak má za preukázané, že riešenie situácie maloletého dieťaťa neznesie odklad. Takýmto rozhodnutím je možné urýchlene a pružne riešiť situácie, keď je potrebný okamžitý zásah súdu. U maloletých pôjde v zásade o zásah do stavu, ktorým je bezprostredne ohrozená ich výživa, výchova, či dokonca život a zdravie, prípadne iné dôležité záujmy.

10. V prejednávanom prípade sa otec návrhom na nariadenie neodkladného opatrenia domáha vydania rozhodnutia súvisiaceho s ust. § 35 Zákona o rodine pokrývajúceho prípady, kedy sa rodičia nedohodnú o podstatných veciach súvisiacich s výkonom rodičovských práv a povinností (ktoré je výlučne návrhovým konaním). Okamžitú potrebu nariadenia navrhnutého neodkladného opatrenia odôvodnil tým, že matka svojvoľne, bez vedomia otca a jeho súhlasu vykonala s maloletým celkovo dva úkony zdravotnej starostlivosti (dve dávky očkovania proti ochoreniu COVID -19) predstavujúce závažný zásah do osobnej integrity maloletého, predovšetkým v otázke jeho zdravia, čím vzniká reálna obava, že takto bude postupovať aj následne pri treťom očkovaní (keďže ona sama je už očkovaná 3 krát a je nanajvýš pravdepodobné, že to bude cieľom dosiahnuť aj u maloletého). Otec mal za to, že je objektívne v najlepšom záujme maloletého, aby o tom, či je pre neho vhodné ďalšie (v poradí tretie očkovanie) s prihliadnutím na jeho nízky vek a neexistujúci akýkoľvek iný zdravotný problém, bolo prijímané súhlasné stanovisko obidvoch rodičov a v prípade nesúhlasu jedného rodiča, aby táto otázka bola predmetom samostatného rozhodovania súdu po zvážení všetkých argumentov obidvoch rodičov podľa § 35 Zákona o rodine. Navrhovaným postupom na nariadenie neodkladného opatrenia otec sledoval nevyhnutnosť bezodkladného a dočasného zamedzenia svojvoľného správania matky a zneužívania jej rodičovských práv, ktorá takto vylučuje otca z rozhodovania o maloletom, a ktorým konaním vážne zasahuje aj do záujmu maloletého dieťaťa.

11. Po oboznámení sa s obsahom spisu a obsahom napadnutého rozhodnutia odvolací súd konštatuje, že v posudzovanej veci nie je osvedčená potreba okamžitého zásahu súdu a ani to, že potrebu nariadenia otcom navrhovaného neodkladného opatrenia si vyžaduje aktuálny stav ohrozenia záujmov maloletého dieťaťa. V tejto súvislosti poukazuje na aktuálne existujúci právny a skutkový stav týkajúci sa úpravy výkonu rodičovských práv a povinností vyplývajúci z ods. 3, 4, 5, 6, 7 rozhodnutia súdu prvej inštancie ku ktorým dodáva, že rozsudkom Okresného súdu Pezinok zo dňa 23.03.2022, č.k. 5P/12/2022-176 (ktorý v dôsledku odvolania podaného matkou doposiaľ nenadobudol právoplatnosť) bolo určené maloletému dieťaťu trvalé bydlisko na ul. Pezinská č.58, Vinosady, bol nahradený súhlas matky na zápis maloletého dieťaťa k plneniu povinnej školskej dochádzky do 1. ročníka na Základnej škole Vinosady, Školská ulica a zamietnutý návrh matky na určenie, že maloletý bude zapísaný do 1. ročníka Základnej školy v Nových Sadoch. Krajský súd v Bratislave uznesením zo dňa 12.05.2022, č.k. 11CoP/274/2021-268 zrušil rozsudok Okresného súdu Pezinok zo dňa 10.02.2021, č.k. 5P/164/2020-97 a vec (zmena úpravy výkonu rodičovských práv a povinností) vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Ani odvolací súd nemá dôvod spochybňovať opodstatnenosť námietok otca, týkajúcich sa postupu matky pri zaočkovaní maloletého dieťaťa dvoma dávkami vakcíny proti COVID-19 bez súhlasu a akéhokoľvek informovania otca (o očkovaní sa otec dozvedel od matky maloletého, z údajov nachádzajúcich sa v mobilnej aplikácii Všeobecnej zdravotnej poisťovne, preukazu o očkovaní poskytnutého mu matkou), na ktoré je však pri rozhodovaní o návrhu otca na nariadenie neodkladného opatrenia nutné prihliadať optikou splnenia zákonných podmienok pre možné nariadenie tohto procesného inštitútu. Za stavu, kedy otec maloletého dieťaťa podal posudzovaný návrh na nariadenie neodkladného opatrenia po realizovaní dvoch dávok očkovania a kedy dostatočne neosvedčil konanie matky, smerujúce k zaočkovaniu maloletého dieťaťa posilňovacou (treťou) dávkou, v danej veci absentuje osvedčenie potreby okamžitého zásahu súdu. Nesplnenie tejto zákonnej podmienky sama osebe vyplýva aj z ďalšej podstatnej skutočnosti, a to, že podľa verejne dostupných informácií na www.korona.gov.sk (webovej stránky zriadenej štátom, obsahujúcej všetky dôležité a aktuálne informácie o ochorení COVID-19 a o opatreniach, ktoré Slovensko prijíma v boji proti nemu) je aktuálne očkovanie posilňovacou (booster) dávkou dostupné len pre osoby vo veku 18 a viac rokov a pre deti vo veku od 12 do 18 rokov na základe žiadosti zákonného zástupcu (maloletý X. má X rokov). Z uvedeného dôvodu, vychádzajúc z osvedčeného stavu veci, existujúceho v čase rozhodovania odvolacieho súdu, odvolací súd dospel k záveru, že v danej veci sa nejedná o situáciu, v ktorej by bez

okamžitého zásahu zo strany súdu otcom navrhnutým neodkladným opatrením boli záujmy, starostlivosť, výchova, výživa a ani zdravie alebo život maloletého vážne ohrozené.

12. V nadväznosti na uvedené sa odvolací súd v tomto rozhodnutí nezaoberal ďalšími odvolacími námietkami otca, týkajúcimi sa konania matky, ktorá mu vedome odníma právo rozhodovať o podstatných veciach týkajúcich sa maloletého, medzi ktoré patria aj otázky súvisiace so zdravotnou starostlivosťou o maloleté dieťa. Obom rodičom dáva do pozornosti, že podstatné otázky týkajúce sa záležitostí dieťaťa (vrátane úkonov zdravotnej starostlivosti, ktorým sa dieťa podrobuje) musia byť schválené oboma rodičmi a i keď je ktorýkoľvek z rodičov zákonným zástupcom svojho dieťaťa, neznamená to, že by vo všetkých prípadoch stačilo, aby dieťa zastupoval jeden z rodičov bez toho, aby bol druhý rodič dopytovaný na jeho názor. Ak ide o podstatnú vec, je potrebné zistiť názor druhého rodiča, či s prejavom zastupujúci rodič súhlasí. Uvedené zdôrazňuje v nadväznosti na to, že súd prvej inštancie bude povinný, pri rozhodovaní vo veci vedenej na tomto súde pod sp.zn. 5P/164/2020 o zmenu úpravy výkonu rodičovských práv a povinností, sa zaoberať a vyhodnotiť (o.i.) aj tvrdenia otca o tom, že matka ho svojvoľne a vedome vylučuje z práva rozhodovať o podstatných veciach týkajúcich sa maloletého X. .

13. Na základe uvedeného odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 2 C.s.p. ako vecne a právne správne potvrdil.

14. O trovách odvolacieho konania rozhodol podľa § 52, § 58 C.m.p.

15. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0 (§ 2 ods.1 C.m.p., § 393 ods. 2 C.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).